

DVANÁCTERO POUTNÍKA

(kdo neplní - nařiká)

- I. Poutník si sám stanovuje svůj úmysl pouti, na který chce pouť obětovat a to tak, aby tento úmysl obstál i před Pánem Bohem. Častěji na něj vzpomene.
- II. Poutník si je vědom, že po dobu pouti (i po ní) vydává přede všemi mimořádné svědectví o své víře a snaží se svým příkladem, slovem či úsměvem povzbudit i ty, se kterými se náhodně setká.
- III. Poutník nikdy nereptá, obtíže pouti přijímá jako příležitost k oběti nesené s láskou pro Ježíše Krista a Pannu Marii.
- IV. Poutník se snaží o maximální dochvilnost, disciplinovanost a ohleduplnost a to i při chůzi v silničním provozu, při společných programech i při odpočinku.
- V. Poutník vidí v ostatních poutnících své bratry a sestry, pomáhá jim nést těžkosti pouti, pracuje pro vzájemné sblížení, sjednocování a povzbuzování. Netrhá poutní skupinu a nevytváří partikulární přátelství (známosti), které by ho omezovaly v aktivním vztahu k ostatním.
- VI. Poutník se ochotně a aktivně zapojuje podle svých možností do služeb při pouti a nehledá výmluvy ...
- VII. Poutník se aktivně účastní celého programu (včetně modliteb, zpěvu, naslouchání atd.)
- VIII. Poutník je vděčný všem, kteří ho při pouti přijímají a jakkoli podporují a dbá na to, aby vše půjčené včas a v pořádku vrátil a místa, kde pobývá, zanechal upravená a v pořádku.
- IX. Ani přes vyčerpanost, bolesti a únavu se poutník nenechá vyprovokovat k netrpělivosti, nervozitě a nelásce.
- X. Poutník si je vědom i kajícího rozměru, a proto v tyto dny nevyhledává světské radovánky (např. diskotéky, televizi atd.) a má i ochotu dle svých možností mít ducha odříkání a sebezáporu (např. zbytečné sladkosti, zmrzlina, alkohol atd.) a volí i přiměřené a slušné oblečení.
- XI. Poutník se nevzdává – PRO MILÉHO NIC TĚŽKÉHO.
- XII. Milosti, které poutník načerpá, jsou k jeho upevnění v dobrém a tomu, aby jimi povzbudil další, proto po návratu z pouti o ní nemlčí.